

عنوان مقاله:

بررسی سهم مهرورزی و هوش هیجانی بر پرخاشگری نوجوانان در مراکز شبه خانواده (بهزیستی) مشهد در سال ۱۳۹۷

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 24 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

زینب شریعتی مقدم - کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، موسسه آموزش عالی حکمت رضوی مشهد، ایران (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف بررسی سهم مهرورزی و هوش هیجانی بر پرخاشگری نوجوانان در مراکز شبه خانواده (بهزیستی) مشهد صورت پذیرفته است. پژوهش حاضر پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. اطلاعات از طریق پرسشنامه پرخاشگری (AG) باس و پری (۱۹۹۳)، پرسشنامه هوش هیجانی (پتراپدز و فارنهام، ۲۰۰۶) و پرسشنامه مقیاس مهرورزی والدین بوری و همکاران (۱۹۸۹) (PNS)، جمع آوری گردیده است. جامعه آماری این پژوهش نوجوانان تحت پوشش مراکز شبه خانواده (بهزیستی) شهر مشهد (N = ۱۸۴) بود که نمونه آماری بر اساس فرمول کوکران ۱۲۴ نفر برآورد گردید برای پاسخ به سوالات تحقیق از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه استفاده شد. نتایج نشان داد بین مهرورزی و پرخاشگری رابطه معکوس و معناداری وجود داشت و ضریب همبستگی پیرسون برابر با ۰/۴۴۶- بود. همچنین بین هوش هیجانی و پرخاشگری رابطه معکوس و معناداری وجود داشت و ضریب همبستگی پیرسون برابر با ۰/۵۸۲- بود. نتایج نشان داد که بین هوش هیجانی و مهرورزی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و ضریب همبستگی پیرسون برابر ۰/۴۲ است. همچنین نتایج رگرسیون خطی چندگانه نشان داد که متغیرهای مهرورزی و هوش هیجانی بترتیب با ضریب بتای ۰/۲۴۵- و ۰/۴۷۹- می توانند پرخاشگری نوجوانان را پیش بینی و تبیین کنند که با توجه به ضریب بتا، هوش هیجانی توانسته است واریانس بیشتری از پرخاشگری دانش آموزان را پیش بینی نماید.

کلمات کلیدی:

سهم مهرورزی، هوش هیجانی، پرخاشگری نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526285>

